Súd:	Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka:	3To/82/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6916010515
Dátum vydania rozhodnutia:	20. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jozef Ryant
ECLI:	ECLI:SK:KSBB:2017:6916010515.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoja Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 20. septembra 2017, v trestnej veci obžalovaného F. C., pre zločin sexuálneho násilia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., § 200 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 09.02.2017, sp.zn. 4T/98/2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného F. C., nar. XX.XX.XXXX vo Q. o d s u d z u j e podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2,3 Tr. zák. a § 39 ods. 1,2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Výrok o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia vo forme ambulantnej ponecháva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rimavská Sobota uznal označeným rozsudkom zo dňa 09.02.2017 sp.zn. 4T/98/2016 obžalovaného F. C. vinným zo spáchania zločinu sexuálneho násilia podľa § 200 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a) a § 127 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že
dňa 16.06.2015 v čase medzi 21.30 h do 22.00 h v obci Q., okres H. X., pri moste nad riekou X. najprv stiahol maloletú K.D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, mimo hlavnú cestu, chytil pod krk a povedal jej slová „ dnes mi vyfajčíš vtáka ", roztrhal jej tričko, aj podprsenku, ktoré mala maloletá na sebe, začal ju obchytkávať na prsiach a na zadku, pričom sa maloletá bránila a uhryzla ho do ruky, ktorou ju držal, pri tom maloletá plakala a zároveň kričala o pomoc, kde jej prišiel na pomoc Q. L., ktorý obžalovanému zabránil v ďalšom konaní, ktorým konaním nespôsobil maloletej K.D. podľa lekárskeho vyšetrenia žiadne zranenia.
Za to obžalovanému F. C. uložil podľa § 200 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere tri roky. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona obžalovanému výkon trestu podmienečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním počas celej skúšobnej doby. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní päť rokov. Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok,

ako aj iných návykových látok. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona obžalovanému uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie formou ambulantnou.
Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 09.02.2017, pričom takto podané odvolanie následne písomne zdôvodnil podaním zo dňa 10.05.2017 s tým, že smeruje čo do výroku o treste rozsudku. Podľa názoru tohto odvolateľa trest uložený prvostupňovým súdom obžalovanému je nepostačujúci, v tejto súvislosti poukázal na sadzbu trestu odňatia slobody v ust. § 200 ods. 2 Tr. zák., obžalovaný sa k spáchaniu stíhaného skutku nepriznal, opakovane tvrdil, že je nevinný a pokiaľ bol aj súdom za vinného uznaný, vzdal sa práva podať proti nemu odvolanie. Vinu obžalovaného správne prvostupňový súd založil na výpovediach svedkýň T. T., P. K.D., Q. L., Q. D., ml. T. T., pričom prokurátor poukázal aj na obsah znaleckého posudku z odboru psychológie, ktorý bol vypracovaný na maloletú K.D. a tiež obsah znaleckého posudku z odboru psychiatrie, týkajúceho sa duševného stavu obžalovaného. Poukázal pritom na závažnosť skutku, keď obžalovaný sa tohto dopustil voči maloletej osobe a teda podmienečný trest odňatia slobody v jeho prípade je neprimeraný a nepostačujúci. Podľa názoru odvolateľa bolo potrebné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v prvej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby (odňatie slobody od siedmich do pätnástich rokov) so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Pokiaľ bolo súdom obžalovanému uložené ochranné opatrenie, a to protitoxikomanické liečenie vo forme ambulantnej, tento výrok považoval prokurátor za zákonný. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste s tým, aby vo veci rozhodol sám a rozhodol v intenciách jeho odvolania.
Obžalovaný krajskému súdu doručil aj vyjadrenie sa k veci zo dňa 24.07.2017, v ktorom prakticky opakovane tvrdil, že skutok nespáchal, svedkovia, ktorí vypovedali v jeho neprospech, sú rodinou poškodenej, požiadal súd aj o výsluch ďalších svedkov, ktorí však predvolaní neboli, a to Y. W., E. M., P. C. a Y. U.. Ďalším podaním zo dňa 04.09.2017 sa domáhal aj výsluchu svedkov P. P. a Q. M.. Zdôraznil tiež rozpornosť vo výpovediach svedkyne T. T..
Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania okresného prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané dôvodne.
Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávanému prípadu venoval náležitú pozornosť, pričom aj svoje rozhodnutie, pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného, podrobne zdôvodnil v súlade so stavom veci. Na hlavnom pojednávaní dňa 12.10.2016 vykonal výsluch obžalovaného, svedkov E. M., P. C., Y. U., T. T. st., Q. L., T. T. ml. Žiada sa zvýrazniť, že dňa 23.11.2016 vykonal okresný súd aj previerku výpovede poškodenej na mieste samom. Následne na hlavnom pojednávaní 20.10.2016 vykonal výsluch znalkyne P.. G. X. a nakoniec na hlavnom pojednávaní 09.02.2017 za splnenia procesných podmienok prečítal výpoveď svedkyne mal. K.D. z prípravného konania a svedka Y. W., opäť za splnenia procesných podmienok ust. § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal obsah písomných znaleckých posudkov, ktoré sú obsahom spisového materiálu. Následne v zmysle § 269 Tr. por. boli v rámci dokazovania prečítané jednotlivé listinné dôkazy, a to najmä odpis z registra trestov, týkajúci sa osoby obžalovaného, posudky a správy, týkajúce sa jeho osoby, výsledky z toxikologického vyšetrenia, hodnotenie maloletej základnou školou, lekársku správu z gynekologického vyšetrenia. Na základe takto vykonaného dokazovania potom dospel k správnemu nielen skutkovému, ale i právnemu záveru v tom smere, že sa obžalovaný dopustil konania bezprostredne smerujúceho k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle násilím donútiť mal. K.D. k orálnemu styku, taký čin spáchal na chránenej osobe, t.j. dieťati, pričom však k dokonaniu trestného činu nedošlo. Pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného, v tejto súvislosti si krajský súd v plnom rozsahu osvojil argumentáciu prvostupňového súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku (najmä strany 5 až 8), túto argumentáciu by už bolo nadbytočné na tomto mieste a v tomto rozhodnutí znovu opakovať. Aj krajský súd zvýrazňuje to, že obžalovaný sa proti rozsudku okresného súdu neodvolal napriek tomu, že spáchanie skutku popieral. Aj jeho výpovede boli rozporné, najmä čo do užitia toulénu, na v poradí druhom hlavnom pojednávaní ale doznal, že v inkriminovanom čase bol nafetovaný. Okrem toho v minulosti bol užívateľom marihuany. Aj krajský súd poukazuje na obsah výpovede svedkyne mal. K.D., ďalej výpovede svedkov Q. L., T. T. st.

a T. T. ml., keď vo veci nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by obsah ich výpovedí spochybňovala. Znalkyňa P.. G. X. potvrdila aj v konaní pred súdom nezistenie žiadnych mechanizmov, ktoré by vierohodnosť výpovede maloletej spochybňovali.
Na druhej strane ale súd prvého stupňa čiastočne pochybil, pokiaľ obžalovanému uložil podmienečný trest odňatia slobody s uložením probačného dohľadu. Z aktuálneho odpisu z registra trestov je síce zistiteľné, že obžalovaný doposiaľ súdom potrestaný nebol, na druhej strane je z miesta bydliska hodnotený negatívne, doposiaľ bol administratívne za spáchanie priestupkov riešený osemkrát. Páchateľovi zločinu sexuálneho násilia podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. umožňuje Trestný zákon v sankcii uloženie trestu odňatia slobody od siedmich do pätnástich rokov. Pokiaľ ide o spoločenskú nebezpečnosť stíhaného konania obžalovaného, krajský súd si v plnom rozsahu osvojil argumentáciu prokurátora v dôvodoch jeho odvolania, je uvedená vyššie v tomto rozhodnutí. Z hľadiska subjektívnej stránky ide o úmyselný trestný čin, pričom nad rámec rozhodnutia prvostupňového súdu krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný konkrétny zločin, aj keď v štádiu pokusu, spáchal najhrubšou formou zavinenia, a to vo forme priameho úmyslu. Obžalovaný nepochybne vedel aj o tom, aký vek má maloletá poškodená a v tejto súvislosti aj krajský súd zvýrazňuje to, že jednou z chránených osôb je aj dieťa. Zisteným konaním obžalovaný pomerne hrubým spôsobom útočil na objekt konkrétneho zločinu, ktorým je mravný a telesný vývoj osoby mladšej ako 15 rokov. S poukazom na naznačené skutočnosti krajský súd čiastočne vyhovel odvolaniu okresného prokurátora a obžalovanému uložil síce nepodmienečný trest odňatia slobody, avšak za použitia zmierňovacieho ust. § 39 ods. 1,2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., a to vo výmere dvoch rokov, zvýrazňujúc v tejto súvislosti to, že obžalovaný doposiaľ súdom potrestaný nebol a naviac i jeho vek (stíhaný skutok spáchal ako 20 - ročný). Rešpektujúc obsah ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Predovšetkým sám obžalovaný si musí uvedomiť, že uložený trest v jeho prípade je skôr mierny a musí byť preň dostatočným ponaučením, aby sa v budúcnosti na slobode vyhol akémukoľvek protiprávnemu konaniu.
S poukazom na uvedené rozhodol krajský súd o odvolaní okresného prokurátora rozsudkom sám uložením prísnejšieho, a to nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému, pričom výrok o uložení ochranného opatrenia, a to ochranného protitoxikomanického liečenia vo forme ambulantnej ponechal nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.